

INSPICE ET CAUTUS ERIS

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

Het zou onjuist zijn te beweren dat de leden van het Delfts Studenten Corps zich in hun activiteiten bepalen en beperken tot dit Corps en hun studie. Integendeel. Niettemin is het, nu het woord „reorganisatie” op schier alle hoeken van de Delftse straten wordt uitgefluisterd, bijzonder nuttig enkele opmerkingen te maken (en te lezen) over de plaats van het D.S.C. in het geheel van de Gemeenschap, van de universitas der Technische Hoogeschool.

In het overigens van oppervlakkigheid en materialisme schreeuwende „Heft 8, XXIV. Jahrgang” van de „Zurcher Student” komt de volgende critiek op den Zwitserschen Student voor: „Dem heutigen Student wirft man Mangel an Steifheit und Einäugigkeit vor. Ich glaube dasz sich das alles unter dem Titel „materialistischer Zweckmässigkeit-glaube” zusammenfassen laszt.”

Hieraan behoeft men niet eens de uitdrukking „mutatis mutandis” toe te voegen om het op huiveringwekkend veel ingeschrevenen aan de Technische Hogeschool, ja ook op honderden leden van het Delftsch Studenten Corps van toepassing te doen zijn. Want er bevinden zich nog immer „zeer considerabele splinters” in het oog van ons geliefde Corps: een splinter van massa-mentaliteit, een splinter van individueel egoïsme en slechts-zichzelf zoeken, welke beide het Corps nog aanzienlijk ver van het ideaal ener levende eenheid verwijderd houden.

Mag de constatering van dit feit ons tot bescheidenheid dwingen t.a.v. de enkele duizenden dolenden dakloozen, dan blijft toch het feit dat vele leden van het Delfts Studenten Corps qua inzichten en houding een „prae” hebben. Dit wil niet zeggen dat zij beter zijn dan de rest — zij zijn verder gekomen. Laten dezulken dan echter ook overwegen wat er gedaan moet en kan worden binnen het grotere verband van het Delfts Studentenleven. Een ruime belangstelling en activiteit in dit opzicht zullen hun althans geen gelegenheid laten tot bekrompenheid, zullen ook de kracht en het leven van het Delfts Studenten Corps versneld doen opbruisen, naar binnen en naar buiten.

Het kostte enige moeite en vooral enig eerst vruchteloos, dan effectrijk gereorganiseer, voordat het voor elkaar kwam. Ja, de waarlijke gevoelens die in ons opwelden bij de woorden in de Doelen-zalen, die onze schreden in de sneeuw verlichtten tot we zwevend over de grachten doolden, misten hun uitwerking niet. Alles zou anders worden. De Commissie tot bevordering der Spiegel Gemeenschap (C.S.) werd opgericht. Reeds vulden de ogen harer leden zich met welgemeende warmte bij de gedachte aan de avond, die door haar zou worden georganiseerd, in die zelfde Doelen, waarin persoonlijk contact en voordracht uit eigen werk tot gemeenschap leiden zou.

Maar nee, wijst ons de niet in de Societeitsbibliotheek voorkomende Sartre niet een andere weg? Licht niet de bestemming van de C.S. juist in een zwenking van het oorspronkelijke oogmerk naar één van de daad? Meet men of beter zou men de waarde van de C.S. niet moeten afmeten naar haar existentie? Daartoe het onderzoek.

Het onderzoek naar het verband tussen spijs en mentaliteit. Duidelijk is het natuurlijk dat het grote feest op de voorpagina aller gedachten boeit maar duidelijker ook dat de C.S. zich concentreren moet op haar mooie taak; de studiekring in de hoge Spiegel Gemeenschap. Want wat is er eigenlijk aan de orde van de dag? Het devoreren van het knorrendom (C.S. adviseerde voortaan uitsluitend over andere zinverwanten, in casu homo porkupens, zwijn).

Ten dien einde vrat de Redactie, na uitzending van een lid op de jacht, een zwijn. Beschouwen wij dit gerust als een synecdoche en nemen wij deze stijlfiguur kalm in haar sociaal wezen: een deel voor het geheel, pars pro toto.

I. De borrel en de croquetten en de ruzie.

Langzaam streek hij met de hand over zijn voorhoofd. Hij strekte zijn onderlijf en keek naar zijn lange beenen met de rood en blauw geruite broekspijpen. Ook de vrouw keek ernaar. Ze zwegden beiden eenigen tijd, terwijl hij met zijn eene voet op de ander wiebelde en een veter op zijn enkel hing (typische sfeer van ruzie (C.S.)). Dan keek hij weer naar zijn rood- en blauwe broekspijpen. Zij strekte haar hand uit naar de twee borrelglazen (let op de intrede van het drank-element (C.S.)), op tafel, waarvan er één halfgevuld was en met een korte beweging dronk ze het ad fundum. Hij plaatste nu zijn rechervoet boven op de linker en oefende zich met aandacht in knikprocessen (nu moet het wel tot een ellendige crisis leiden (C.S.)). De korte tik van haar borrelglas op de glazen serveerboy (zoiets neemt die bediende natuurlijk niet, (C.S.)), was het enige geluid, dat hij hoorde en het bracht een lichtelijk geïrriteerde trek op zijn gezicht. Op een schaalje lagen twee koude croquetten (zult U het kinderfeest niet vergeten Kinderf. comm. (buiten C.S.)), waarnaar hij keek; want ze lagen toevallig in dezelfde gezichtskring als zijn beenen. Hij knikte naar de croquetten en hij knikte bemoedigend tot zichzelf, maar hij deed geen moeite om op te staan (hoewel dit fragment ook de C.S. niet geheel duidelijk is, vermoedt zij een correlatie tusschen de knikprocessen (zie aldaar) en de typeerende culinaire influxies (C.S.)) en te reiken naar al die onsmakelijkheid. Dan draaide hij zijn hoofd plotseling om (90° (C.S.)), want een tweede geluid had nu de stilte verbroken. Het was de luide slag van de deur, die zij achter zich dichtwierp. (Ruzie gestimuleerd door koude croquetten. (Typisch geval volgens enkele leden, dat de Gemeenschap teleurstelt door halve glazen (C.S.)).

II. De soep en de doortrapte diplomatie.

(Ach, ach, U dacht nu van de C.S. dat stukje te hooren, maar mis. Het blijft ongeschreven, want wij wilden het niet voor de zwijnen werpen. De inhoud, subliem, deed uitkomen hoevele gesprekken en vooral tafelgesprekken gevuld worden met vullingen over het eten. Het stukje was in den vorm geschreven van een gesprek en heel terloops, haast ongemerkt, ook voor den argeloozen lezer wist de C.S. een tegenpartij af te leiden van een oorspronkelijk gegronde grief tot... ja tot wat?... tot vlakke, aimabele discours die slechts gelardeerd was met bliksemafleiders. Maar reeds veegde een doffend waas over het glanzende veelkleurige oppervlak dezer paerel, reeds hijgde de rochelende adem van het zwijn, reeds blikkerden gele slag tanden en glansden twee slijmerige neusgaten, Reeds werd deze parel als gruis vermorzeld. De invloed van soep op den mensch ging toch aan U verloren (C.S.)).

III. De aardappelen (gebakken), de spruitjes, de appelmoes en de Redactie.

En het Zwijn. Bekeken vanuit het dier lijkt alles duidelijk, de invloed van het dier op de Reorganisatie, van het beest op de Redactie en last but not least van het Zwijndom op het Corps.

„Ik, meheer, mot U mij hebbe? Ja, stil maar, ik kom, ik kom Zeg, blaif met je poote van met af Hoe ik hiet? Waggaatjoude.tan? Aul. . . . Ja. . . . ja. . . . ja. . . . Ik heit Willy Swain, maar omdat ik nou bai jou op tafel leg, hoef je me niet zoo te maltretteire. . . . Kan me niks scheile, hoe jij heit. 'k heb later toch niks meer met je te make. . . . Nou vraag maar op, ik ken altijd nog niks antwoorde Reorganisatie? Mijn een biet, ik mot binne de vier jare mijn Wildbraats-examen hale en ik bin al een jaar achter; sel ik seker me goeie tijd verknoeie bij die Doele. . . . Al erg genoeg, dat er een assistent naar toe was en dat een andere me niet wou helpe, de rot-sak! Blijf je nou met je pote van me slagande af, anders worrik ongaar, hoor! Trouwes, het haalt toch niks uit, al dat gemieter van die lui Wasseggu? Nou, maar mij krije ze d'r niet voor. . . . Hebje toch gesien na de Grootte Jacht, ze name je nog kwalijk ook, als je met de honde mee-gehuild had. Mosje voor 'n arechtbank kome, waar ook van die snotneuze in zate, net zoo oud as ik! Ik heb 't gedaan, omdat ik in vier jaar mijn Wildbraats moest hebbe; maar anders Au, se sitte an me penne au, ken je wel, hè? En die rijkelluissoontjes in het Korpjs hebbe weer net soon grootte bek als vroeger en S.S.R. en Sanctus, dat zie je toch, die deje self immers ook helemaal niks aan reorganisatie na de Grootte Jacht. . . . Nei hoor, mai-nie-gesien in die rotsooi; je kom d'r toch niks verder mai, ik blijf liever gezond. . . . Kijk, daar komt Johan al met me kraag en me appel, ik gaat maar es op me rug legge. . . . L.I.

IV. De koffie, de cognac en de C.S.

Ja, inderdaad. Belachelijk.

Dat we moesten grijpen naar een middel als de C.S.

Dat het noodig was.

Dat U zèlf niet schrijft.

Dat U niet durft U te meten op het strijdperk van geest, wat dit blad, deze pagina, deze zin, deze letter voor U moesten beteekenen, door U. U, verheven geest, die nu iets anders, minders doet.

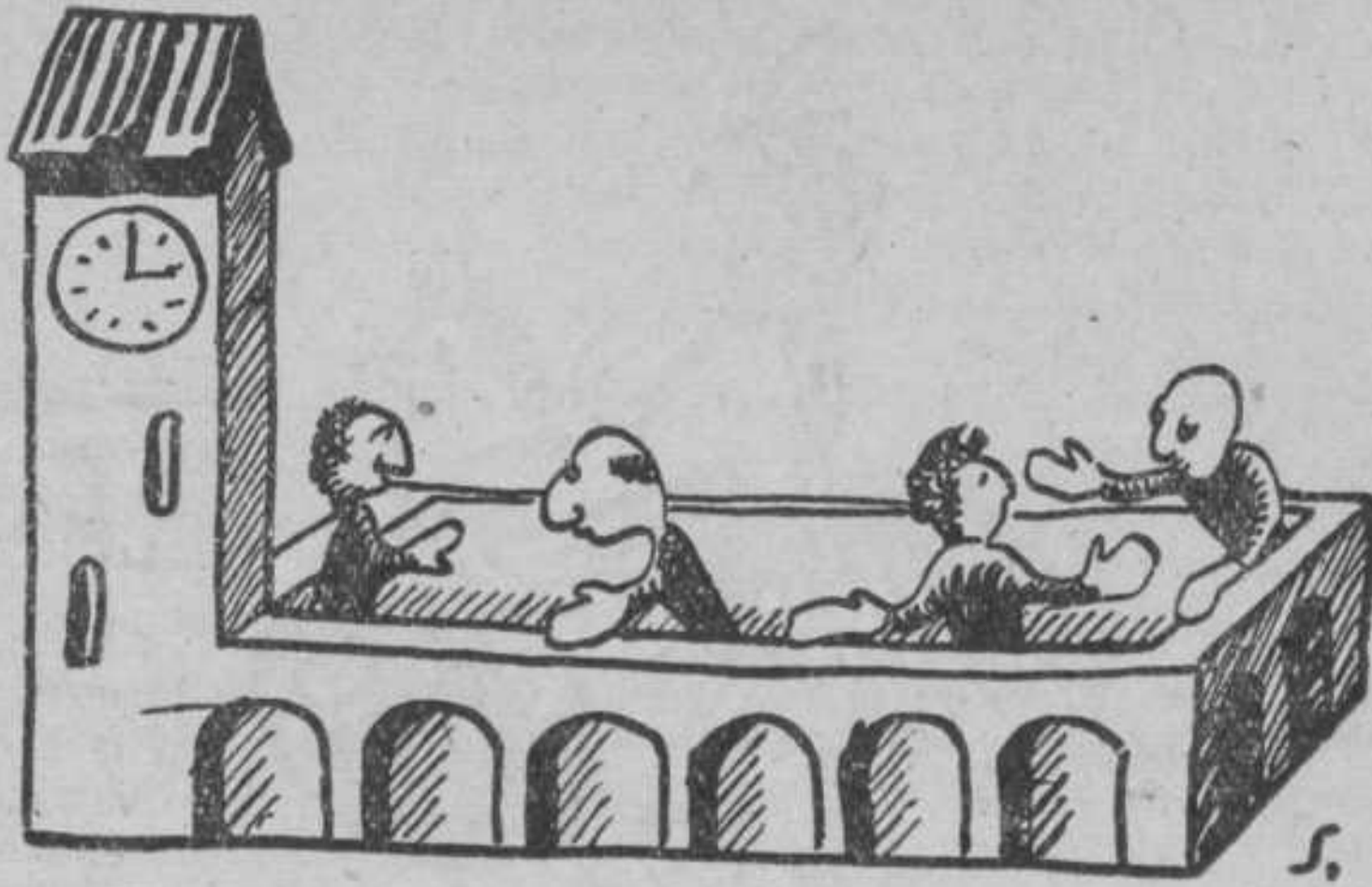
Dat we moesten grijpen onder invloed van goede cognac en geurige koffie tot dit vriendelijke gesprek in U-vorm.

Dat we spiegelen moeten U, zwijn, niets beters dan de knor op wien U scheldt.

Dat U niet vervaardigen kunt een kunstig bouwsel, met fraaie deuren en ramen, met zalen en feestelijk verlichte vertrekken, met de torens, stoer beginnend van onderen, lichter wordend van boven, verfijnd en als kantwerk boven in, met opengewerkte peren en gouden ballen erboven op en spitse pieken of sloopjes, tegen de heldere vriesnacht opklimmend, waarna ge in stille geabsorbeerdheid tusschen duim en wijsvinger de vorst op zijn troon zet, de prinses in de erker, de bediendes af en aanlopend, de narren op ezels, de koks bij de vuren, het gepeupel bij de hekken, de gebochelde bij zijn orgel, de magiër achter zijn glazen bol, de student, die licht. Lacht mijne heeren, heusch lacht, niet filosofeert of opvoedt of karaktert, maar schatert.

Een zwijn is in feite een onrustig varken
Dat van Kultuur of styl alles heeft vergeten
Het leeft daarom-los-op domeinen en parken
Zodat geen varken „zwijn” zou willen heten
Ook zwijnen vermenigvuldigen zich
En het product van zwijnen liefde
Noemt men in de volksmond big
En een zeug noemt men geliefde
Men spreekt wel eens van een zwijnenpan
Een verbinding van 't woord pan met zwijn
Wat niet betekent dat een zwijn alleen in een zwij-
nenpan kan.

Maar vooral wat een zwijnenpan kan zijn
Om een varken tot schrijden te dwingen
Trekt men de krul uit zijn staart
En het is met dit kleine verschil in de dingen
Dat men de wet van actie-reactie verklaart
Een zwijn heeft het moeilijker in het leven
Waarschijnlijk omdat zijn staart niet is gekruld
Het wordt daarom met geraas tot lopen gedreven
Tot resultaat dat de Spiegel met zwijn de magen vult
En denkt terwijl dat dit zwijn zwijn heeft
Want het is geen knor of andere variatie
Toch is er iets dat aan dit zwijntje kleeft
En dat is de Reorganisatie H.E.W.

WHO IS WHERE?

Rapport van de Sub-Commissie tot huisvesting.

Bij de vele factoren die de tegenwoordige constellatie van de Delftsche studentenwereld in het algemeen en de plaats van de leidende figuren in het bijzonder beïnvloed hebben, is er één, die weliswaar in het spraakgebruik erkenning heeft gevonden, doch waarvan geen nader onderzoek nog de importantie heeft bepaald. Wij denken hierbij aan de invloed van de woonplaats, d.i. de plaats waar men woont. Niet alleen dat de nabijheid van Delft voor de Haagsche jeugd een stimulans schijnt te zijn om techniek te gaan studeren (27 % van de ingeschrevenen komt uit Den Haag en omgeving) maar ook: nu het ouderlijk huis zoo dicht in de buurt is gevoelen deze jongelieden niet zoozeer de behoefte aan de omgang met hun medestudenten in de gezelligheidsverenigingen als de uit andere deelen des lands afkomstige spes patriae (slechts 20 % van het aantal Corpsleden is Haagsch). Bepalen we ons echter in dit artikel tot het verband tusschen buurt en huis in Delft enerzijds en de plaats van de student in de Delftsche studentenwereld anderzijds.

In zijn eerste jaar slaagt de aankomende student er meestal niet in zich blijvend in een oud studentenhuis te vestigen: 52 % woont in de buitenwijken. 15 % heeft het al tot het Oude Delft gebracht, echter nog niet tot de bekende nummers als: 223, 215, 190, 178, 172, 95, 85, 81, 66A, 37A, 35, 29, 26, 18. Dit oefent ongetwijfeld een gunstige invloed op de frequentie van zijn sociëteits bezoek uit. In het tweede jaar trekt hij meer de binnenstad in: Oosteinde, Koornmarkt, Verwersdijk, Noordeinde en Nieuwe Langendijk stellen hun deuren voor hem open. Opmerkelijk is dat deze buurten nog niet voor „vol” worden aangezien, daarentegen Leeuwenhoeksingel en Phoenixstraat als bijzonder goed bekend staan, de Corpsleden denken zich de stad feitelijk als om de Sociëteit gebouwd. De verdere tocht van huis tot huis hangt ten nauwste met de activiteit van het lid samen. Een aantal leden (61 %) maakt een spaarzaam gebruik van de mogelijkheden die het D.S.C. en zijn onderverenigingen hen biedt (zij worden gewoonlijk als „inactief” bestempeld). Van dezen woont 86 % (52 % van het totaal aantal leden) in huizen, waarin zich ook geen anderen bevinden die zich voor het studentenleven interesseeren. 27 % van de leden houdt zich intensief met de studentenmaatschappij bezig. Hiervan woont 63 % bij elkaar in z.g. „goede” huizen — 37 % (9 % van het totaal aantal leden) woont niet op gereputeerde studentenhuisen, het grootste deel hiervan echter, 20 % (5 % van het totaal aantal leden) bemoeit zich met organisaties buiten het D.S.C. met name met de studieverenigingen en andere organisaties die in nauw verband met de Technische Hoogeschool staan. 12 % van het aantal leden is actief geweest, onder deze bestaat de neiging om zich af te zonderen teneinde hun studie te kunnen voltooien: 56 % woont alleen of in ongevaarlijke, weinig actieve huizen.

Hoewel de student vaak verhuist (gemiddeld ongeveer eens per jaar) schijnt toch (voor het actieve lid tenminste) niet het comfort de voornaamste trekpleister te zijn: huizen met douches, telefoon, en ruime zonnige kamers worden gewillig verhuurd voor de ongemakkelijke, slecht gebouwde woningen aan de L.h.s. Veel meer let hij op: wie er woont (in zijn eerste jaren) en of hij er wel rustig kan werken (als z.g.o.h.). Een aantal leden (2 %) heeft zich door de gunstige ligging van hun huis t.o.v. de culturele centra of de sociëteit van veel aanloop en dus van relaties weten te verzekeren. Rest ons nog er op te wijzen dat er een zekere conjunctuur in de qualiteit der huizen valt te bespeuren. De Leeuwenhoeksingel is na den oorlog in aanzien gestegen — op het O.D. heeft het accent zich naar de lagere nummers verplaatst en enkele jongerejaars doen momenteel een te waardeeren poging, om de eens zoo glorieus Spoorsingel nieuw leven in te blazen.

L. P.

Eerstejaars! Luistert naar het krassen van mijn pen. Legt Uw oor tegen de schacht en laat U verleiden door het murmelen van de inkt, die stroomt door de rubberkanalen zoo, als het bloed stroomt door de aderen van een mensch.

Maar wel traag stroomt U het bloed door de aderen en langzaam zijt gij met het te beluisteren; en wel roerloos blijft gij wanneer, als reeds zoo vele malen, gekras en gemurmelt Uw oorzenuwen beroeren; ja zelfs de schreeuw van den Phoenix vermocht U niet uit Uw dommel te wekken.

Ziet een oogenblik neer op U zelf zooals gij daar zit in de holen van Uw eigen Societeit, pratend met Uw vrienden als oude heertjes, die in het kille najaar schuilen onder een boom van het park. En dat terwijl een joelend Tweedejaar als minderjarige mandrils in de touwen hangt en langs pilaren omhoogklimt, wellicht in een stoute poging om, te vroeg, de Bestuursbalustrade te bereiken.

Neen, Eerstejaars, gij stelt teleur, waar blijft Uw spirit, Uw tempo, Uw climax, sinds Uw respectabele en beheerschte aanval op Minerva, sinds Uw machtige grap met Nieuwjaar en zelfs sinds Uw poovere en slechts kunstmatige activiteit bij het beramen der Eeuwfeestplannen? Moet dan deze afgaande lijn nu doodloopen in het zand, nu op dit allerongelukkigste oogenblik, dat tientallen leveranciers, honderden reünisten, duizenden kinderen elkaar verdringen voor de deuren der Societeit?

Eerstejaars, verdomme, ziet gij dan niet, hoe Uw Corps, Uw Societeit waarin Uw grootvaders vaders geleefd hebben, waarin hun energie en originaliteit uitgekristalliseerd zijn in de onvermurwbare mores, en waarin ook gij nog zeven jaren hebt te leven, ziet gij niet hoe zij voortijdig op de mestvaalt liggen, hoe een matelooze massa wurmen en rupsen er in en uitkruipt, niets anders doende dan hun werk, slap, futloos, zonder de zwiepende slag van een denkbeeld — en past op, Tweedejaars, dat gij ze niet in tweeën hakt, want in plaats van één, hebt ge er twee!

Welaan dan, Eerstejaars, komt los van Uw krukken! Grijpt pen en papier en schrijft, beter dan gij vertoond hebt in het Eerstejaarsnummer, grijpt schaar en nietmachine en maakt mutsen, grijpt een kindercommissaris en vraag hem om karton en om planken, grijpt hamer en verfkwas en toont den Limburgschen vrijwilligers, dat gij waard waart hier te blijven. Op nu, Uw plannen roepen om uitvoering, op voor het feest, dat nog in de windselen ligt, op ten strijde, juist nu gij vacantie hebt, op! op! op! Want ten honderdsten male klinkt de Triumfkreet van Uw Phoenix!

L. I.

Eeuwfeest
Kinderfeest

Mededeeling voor eerste jaars.

Vrijdagavond na de I.G.O.V.-borrel zal Uw jaarclub een ver-
lofzaak in Delft adopteren.

Deze adoptatie houdt in, dat U in overleg met de verlof-
houders voor oudere jaars gelegenheid moet scheppen om te-
gen redelijke prijzen te eten en te drinken. Maar . . . om een
indruk van Uw club te geven verwacht de Eeuwfeestcom-
missie van U, dat U zich niet beperkt tot deze materiele
voorzieningen en dat U, door spelen en attracties de leden
van de Societeit „Phoenix” op de juiste wijze weet te ont-
vangen.

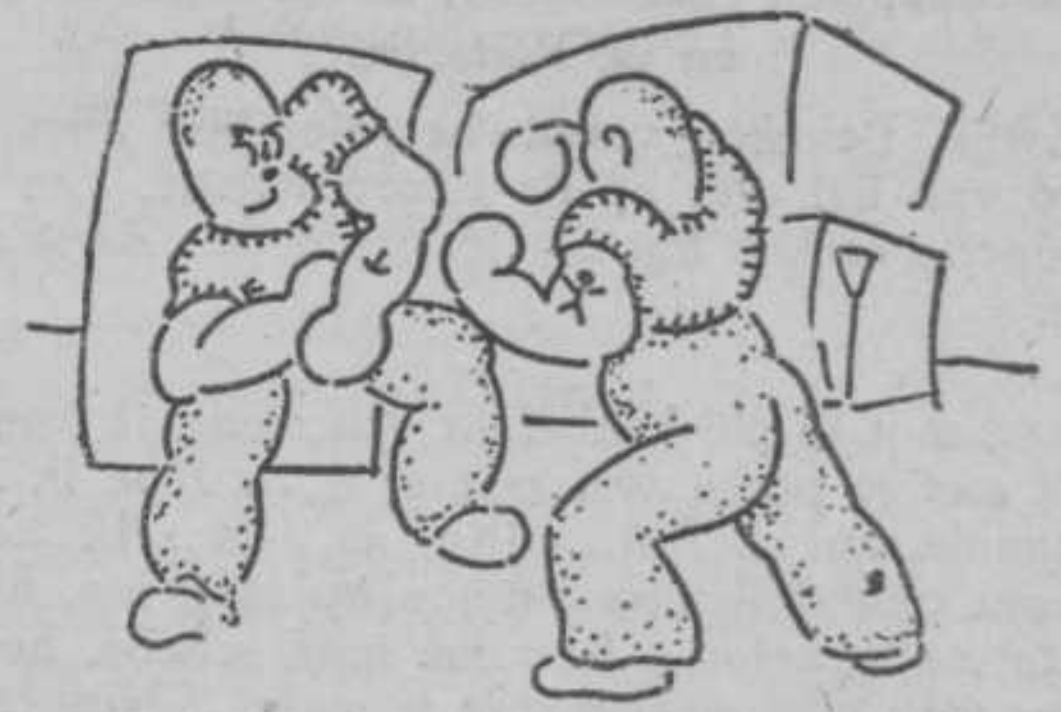
DE EEUWFEESTCOMMISSIE.

Eerste jaars!

Wat staat U nu te doen?

1. U zoekt Uw kroeg!
2. U maakt een plan voor consumptie en vermaak.
3. U beraamt een reclame campagne om de oudere jaars naar Uw verlofzaak te trekken.

Begrijpt U het! Anders verschaft de Heer Storm U gaarne alle gewenschte inlichtingen.

GESCHENK TER GELEGENHEID VAN HET 100-
JARIG BESTAAN DER SOCIETEIT

Natuurlijk zult U het er mee eens zijn dat wij, leden der So-
ciëteit Phoenix, het 100-jarig bestaan der Sociëteit niet voor-
bij kunnen laten gaan zonder iets aan te bieden dat op blij-
vende wijze dit feit, herdenkt. *)

Dit spreekt zoo vanzelf, dat U nadere opwekking tot en-
thousiasme ongetwijfeld als overbodig zult beschouwen, doch
onmiddellijk aan het werk zult gaan om met concrete plannen
voor den dag te kunnen komen.

Het aan te bieden geschenk moet aan de volgende eischen
voldoen:

1. Het moet niet in de eerste plaats nuttig zijn.
2. Het moet „spijker- en wortelvast” met de Sociëteit ver-
bonden zijn.
3. Een bedrag van f 1500,— is wel een minimum bedrag
dat hiertoe door 1200 leden opgebracht moet kunnen
worden.

Om de gedachte over de aard van het geschenk te bepalen
mogen hier eenige, reeds geopperde, denkbeelden volgen:
gemetselde open haarden op de bibliotheek; gebrandschilder-
de ramen; verbetering van de vestibule enz.

Gij allen, Sociëteits-leden, gaat aan het werk, legt ons Uw
ideëen voor en werkt Uw plannen daarop in concreto uit.

Aangezien ons nog slechts weinig tijd rest, moeten alle plan-
nen uiterlijk Donderdag 20 Februari binnen zijn.

Het Comité tot Initiatief
W.J.G. Mees

H. P. Verschuur

*) Bekend mag worden verondersteld, dat de Senaat
namens het D.S.C. een cadeau zal aanbieden waarvan de
kosten naar alle waarschijnlijkheid door een hoofdelijke om-
slag van maximaal f 1,— zullen worden gedekt.

1e Jaars Pickles

. . . . Een moraal is het iets, dat als je hem niet vindt toch aan-
wezig is en als je hem vindt meestal fout blijkt te zijn

Anonymus I.

. . . . Namen, ze zeggen je haast geen van allen iets, maar
toch eerst die namen gewoon, zooals vele namen nu en
misschien onze namen later vermeld met een of andere functie.
O.U.W.E. HOORMANS.

. . . . Ik val nog niet op

Erlemeyer.

. . . . We mogen haar nog niet laten verwelken, clubvriend . . .

Erlemeyer.

Nu of 100 jaar geleden
zijn 't nog de zelfde leden?
Doe-Uw kens!

Edel zwijn, O, U te eten
Is de balsem voor mijn leven
Nooit meer zal ik het vergeten
Hoe ik dit eerst mocht beleven.

Luttel tijds is het geleden
Dat gij zwierft in verre dreven.
Dit verzonk in grijs verleden
Maar is niet schoner nog het heden?

Edel zwijn, O, vreugd der mensen,
Wie toch kan U dan vergelden
De vervulling mijner wensen.

Klaroenen, die Uw dood ons medden,
Klaroenen, schalt over de velden:
Voor ons ligt de held der helden.

G.M.

Werkelijk Instroom vieren
Is: de Sociëteit verbiëren

REISINDRUKKEN

„De Nederlandsche Spoorwegen konden wel eens...” begon het heertje naast mij, maar het liet mij koud, want ik had, uit zuiver aesthetische overwegingen overigens, mij te bepalen bij wat tegen over mij zat. Het was wat Uw verloofde „in één woord beeldig” noemt. Maar het was een meisje of eigenlijk een jonge vrouw en het had geen aandacht voor me. Het keek nauwlettend toe naar wat de jonge man, die naast haar zat en kennelijk haar man was, deed. Vanzelf keek ook ik naar waar hij mee bezig was, er zijn nu eenmaal wezens waar men zich na een enkele blik zoo mee vereenigd voelt, dat alles wat hen belang inboezement, automatisch interessant schijnt. En het was interessant. Uit het vierkante pak, dat in een bruin papier gewikkeld was, kwam een kartonnen doos te voorschijn. Iedereen in de coupé was er stil van geworden, zelfs het heertje brak midden in een zin af, want uit de doos kwam te voorschijn een echte, ja een heusche bromtol. Zooals U en ik en alle andere passagiers er vroeger een bezeten hebben.

„Een bromtol!”, zei iedereen en het was te merken dat de menschen in de naburige coupé hun ooren spitsten zoo’n klank van blijde herinnering lag er in die twee woorden.

„Dat je die al weer krijgen kunt” zei het heertje die blijkbaar alle inconvenienten der N.S. vergeten was. Het scheen een oogenblik of de jonge man hem uitleg wilde geven, alsof

hij in het openbaar van zwarte handel beticht was, maar hij bedacht zich en in plaats van te spreken glimlachte hij vriendelijk, zette de tol op den grond, druk e en... wel het was een goede bromtol, hij liet het bekende geluid hooren, en de kleurige vlakjes aan den buitenkant werden roode en gele en groene strepen, ja één flikkering van felle kleuren in een groezelige treincoupé. Het was een verrassing, het was als het terugzien van een reeds jaren uit het oog verloren vriend. Een extra druk op de kop van den tol deed hem nog doller draaien nog feller schitteren. Ik trachtte de kleurige strepen en vlakjes afzonderlijk te onderscheiden, maar het lukte niet en te laat merkte ik dat ik duizelig was geworden...

Met eenige verbazing vond ik mij terug in het ruime woonvertrek van een jachtslot. De duisternis was al ingevallen en het gezelschap zat in een breede kring om het open haardvuur bijeen. De dansende vlammen, die de lange rijen jachtropheeën langs den wand vaag belichtten, de fonkelende glazen en een welgevulden maag schenen mij tot zoete dagdroom uit te noodigen.

Maar niets van dit al, de deur ging open en er verscheen een in wijde mantel gehulde man, die zich met kordate pas naar de kring begaf, direct begon handen te schudden en in de radde taal dier streken heel wat te zeggen scheen te hebben.

De rust was op slag verdwenen, en de verwachting en onderdrukte spanning, tevoren nauwelijks merkbaar, bleken voor de warme haard gerijpt, als pruimen in de voorjaarszon, en vielen met een plof zooals rijpe pruimen op de aarde vallen, te midden van een natafelsche sfeer van schaamteloze verzadiging.

De jagermeester, want dat bleek de mantel te zijn, was een kleine gezette man met de gezonde roode gelaatskleur van iemand die pas lang in de buitenlucht geweest is. Zijn verhaal, hoe zakelijk ook, verried in alles de geestdrift van de ware jager. Nog gisteren waren in de bosschen, en meer nog in het jonge kreupelhout heele troepen wilde zwijnen gezien, en zelf had hij in een eikenbosch de sporen van minstens twaalf varkens ontdekt, die in de pas gevallen sneeuw naar eikels gezocht hadden. De volgende morgen vroeg was het zoover dat wij ons ervan konden overtuigen dat hij de waarheid gesproken had. In een lange rij en met het opzettelijk vermijden van elk overbodig gerucht gelijk het den ervaren jager past, begaf het gezelschap zich langshet nauwe boschpad bergopwaarts. Boven gekomen verspreidden de jagers zich langs de boschrand om hun posten te betrekken voor de drijfjacht. Was het toeval dat wij juist daar terecht kwamen waar het nu machteloze cadaver van een Duitsche tank ons er nadrukkelijk aan scheen te willen herinneren welke vreeselijke storm nog zoo kort geleden over dit land gegaan was? Na de sneeuwstorm van gisternacht waren de contouren van de tank één geheel geworden met de omgeving en er was dan ook geen reden waarom wij ons niet in haar binnenste zouden opstellen. Vanuit de vernielde koepel was de open strook tusschen de beide bosschen in zijn geheel te overzien, bovendien waren wij daar beschut tegen de ijskoude wind die door het open pad ons recht in het gezicht geblazen zou hebben. Er was geen tijd te verliezen, reeds was met een enkele hoornstoot het begin van de drijfjacht aangekondigd en over enkele oogenblikken konden honden en drijvers tot bij ons boschpad genaderd zijn.

Plotseling merkten wij eenige beweging in het kreupelhout, een geweer werd geheven en... pang!

Pang...! de ontvleeschde rechtersvoerpoot die zoo juist met drie forsche duwen op de zaag van het schouderblad geamputeerd was, viel met een klap van de slachtbank op den steenen vloer.

„Soepbeentjes genoeg meneer” zei de slager, „ken U wekenlang soep van koken, trouwens d'r zit ook heel wat vleesch aan en moet U dat nou heelemaal alleen opeten?” „Nee hoor” zei ik en ik dacht: „Nee alleen opeten dat gaat he'laas niet, daar zal de Redactie een handje bij moeten helpen”.

V.G.

Mijnheer de Hoofdredacteur sta ons toe ons een oogenblik te richten tot den President der Societeit „Phoenix”.

Mijnheer de President van de Societeit „Phoenix”.

Het is ongetwijfeld met eenigen schroom, dat wij ons met dit stoepje tot U richten, want wij mogen toch veronderstellen, dat gij op de hoogte zijt van de mores, die op de societeit „Phoenix bestaan.

In onze groentijd werd ons door het toenmalig Kroegbestuur, naast vele andere mores, eveens ingeprent, dat aan het tafeltje bij het Gouden Hek slechts mogen zitten: Eere-leden, leden en gasten van het Societeitsbestuur en voorts personen, die wegens hun groot aantal Corpsjaren min of meer onaantastbaar zijn. Toen ook zou niemand, die niet tot genoemde categoriën behoorde, het wagen aan deze tafel plaats te nemen.

Sinds eenigen tijd echter schijnt dit mos niet meer te bestaan. Het valt ons namelijk op dat aan Uw tafeltje personen verwijlen, die, hoe belangrijk zij ook mogen zijn (of zich voelen), daar niet hooren. Dat bepaalde leden hier plaats nemen, terwijl niemand van Uw bestuur in de benedenzalen aanwezig is, gaat heelemaal tegen dit mos in. Wij nemen tenminste niet aan, dat Uw bestuur dan leden uitnodigt, „er even bij te komen zitten”.

Wanneer U hier tegen in zoudt willen brengen, dat het ook aan ons is de mores in stand te houden, dan geloven wij, dat in dit geval, waar het Uw rechten geldt, het niet op onze weg ligt genoemde personen hier op te wijzen. Neen, Mijnheer de President, dat is Uw taak.

Wij mogen U in dit verband nog even herinneren aan het voorval van eenigen tijd geleden, toen een aantal personen dat hiertoe absoluut niet het recht had, ongestoord aan de haard kon zitten. Zij werden pas, na dit uitgelokt te hebben, met zachten drang verwijderd, waarom moesten zij dit zelf uitlokken en trad het Kroegbestuur toen niet onmiddellijk, desnoods hardhandig op?

Mijnheer de President, is dit de wijze, waarop U de mores van de Societeit hoopt te handhaven?

Wij hopen dat bovenstaande zal medehelpen, dat de verflakking, die men tegenwoordig overal ziet, niet op de societeit „Phoenix de oorzaak wordt van een stijlloos geheel, maar mores, die vroeger hun waarde hebben getoond, nu met voeten worden getreden.

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, dankend voor de verleende plaatsruimte,

T. AMENT,
W. J. LUGARD.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Gaarne zou ik eenige plaatsruimte van Uw zoo geëerd blad in beslag willen nemen voor het volgende:

Mijne Heeren,

Het was anderhalf jaar geleden, dat U deze Societeit binnentrad en voor de eerste maal Uw nederige oogen kon oprichten naar de trotsche fiere Vogel, die in alle rust Uw gedrag kon gadeslaan.

U zult de zenuwachtige trillingen opgemerkt hebben, die soms Zijn lichaam schokten en in Uw eerste jaar zult gij nog weinig beseft hebben, welke emoties deze ruim 99-jarige moest ondergaan.

In het geheel niet zult U opgemerkt hebben, hoe deze nerveuze trekken zich oplosten in een draai, een draai van onze geliefde Vogel naar het heiligste plekje, dat de Societeit bezit en hoe ineens een weldadige rust Hem overtrok. Gij, mijne heeren, die het gebouw, waar gij dagelijksch vertoeft, zeer zeker zult kennen (zoo niet, wendt U dan tot de Kinderfeestcommissie en koopt een bouwplaat), weet, waarom dit geschiedde.

Het is te verwachten, dat gij nu in Uw tweede jaar geleerd hebt, dat deze Vogel, die nooit faalde, wist tot wien Zijn blikken zich richten; doch als gij in Zijn binnenste wist te zien, zoudt gij bemerken, welke stormen nog in Hem woeden. . . dan zoudt gij zien, hoe Zijn verbazing stijgt bij het aanschouwen van de hoogvaardij, die verschillende leden bezielt, hoe zij meepraten over dingen, die hen te hoog gaan, omdat, ja omdat de Vogel iets anders ziet; een eerstejaar, dat onwennig zich beweegt in zijn afgeschoten domein, onwennig, omdat het niet weet, wat mores zijn. Bedroefd is de

Vogel, dat een tweedejaar dit afgeschoten domein mijdt, doch nog bedroefder is Hij, omdat zoovelen vergeten, dat Hij 99 jaar en 11½ maand oud is endat Hij dus heusch binnenkort jarig is: weet deze horde hier onder Zijn vleugelen dan niet, dat een bijzondere verjaardag een bijzondere activiteit vereischt?

Mijne heeren, zoo gij ooit oprechte droefheid gezien hebt, zoo weet gij, hoe deze droefheid te lenigen.

Het bestuur van de Delftsche Studenten Societeit „Phoenix” deelt U mede, dat aan het Gouden Hek slechts mogen zitten: leden en eereleden van het Bestuur met zijn gasten, 5e jaars en ouderen, die zich moreel weten te handhaven.

Mijnheer de Hoofdredacteur, ik dank U.

M. A. HOOLBOOM,

President van het Bestuur van de Societeit „Phoenix”.

Uitzicht.

Alles grauw en duister buiten,
Ook de hooge grijze poort
Ja, ook de tralies voor de ruiten
Zijn ongestoord!

Knotwilgen, welks rechte rieten
Zich stijf gespannen opwaarts richten,
Zijn afgestompte monolieten
— Geen gewrichten! — ¹⁾

En schijnen op een kim te staan
Van grijzer grijs, waar onbegraven uren
Van een verzuimd bestaan
Verzuren! ²⁾

V. G.

¹⁾ Let op hoe de dichter hier het zwaartepunt van zijn betoog op even bekwame als elegante wijze van de zaakbeschrijving naar het zuiver menselijke weet te verleggen „afgestompt” en „gewrichten” dienen in dit verband symbolisch te worden opgevat.

C.S.

²⁾ Merk ook op hoe de schrijver U hier Uw geringe belangstelling voor het Societeitslusttrum op decante doch indringende wijze verwijt.

C.S.

DELFTSCHE SCHOUW

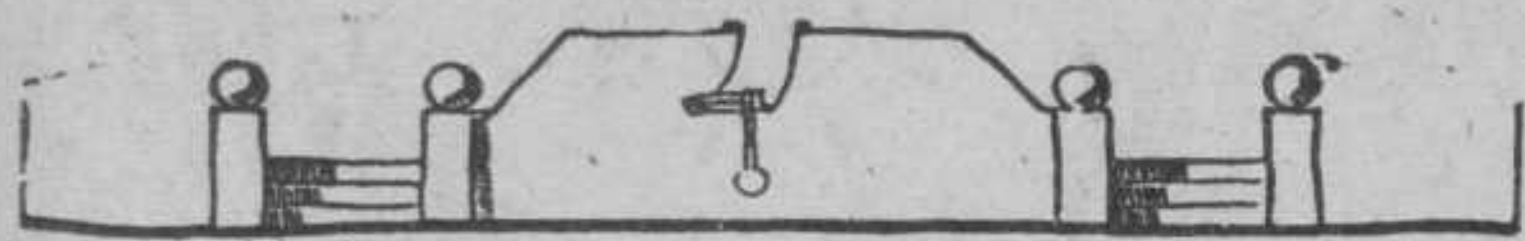
Vlotte maniertjes
Veel pleziertjes
Vlak als een schol
Van binnen hol
Blindemuur!
Dag tuur.

Eier vrijer
Van een lang gemeier
Vindt U ook niet meneer de Hoofdredacteur?”

Mannetje Pol
Altijd op hol
„Ik ben ik”
(aanblik: gegrinnik)
„ach, ACH, ACH!”
gat verdarrie
Dat is Harrie.

Misgetaste kwast
Erfelijk belaste fantast
Afgelaste bombast
Blijf in Godsnaam op je kast

Goed zoo Janneman.

UIT 'T ROODE KAMERDE

Als bijdrage tot de viering der komende nationale gebeurtenis zal het Delftsch Studenten Corps de stad herauten en een militaire taptoe op de Markt na afloop van den bijeenkomst aanbieden.

De Senaat maakt bekend, dat tot leden der Voorloopige Feestcommissie geïnstalleerd zijn de Heeren:

- A. E. VAN MOURIK,
- H. C. G. LANGEMEIJER,
- M. H. LUBEERS,
- H. SALM,
- J. F. HERBSCHLEB.

Namens den Senaat,
B. W. VAN DER VLUGT,
Secretaris.

De Stem- en Schouwburg Commissie maakt bekend, dat gekozen zijn tot leden van de Commissie tot Verificatie en Decharge de Heeren:

- P. F. DE BORDES
- C. OORTHUYS
- B. SUURENBROEK

Namens de Stem- en Schouwburg
Commissie
H. W. L. HEYNING, Secretaris.

De Senaat deelt mede, dat de Heer A. E. PANNEBORG opnieuw lid is geworden van het Delftsch Studenten Corps:

Tot leden van het Delftsch Studenten Corps zijn geïnaugureerd de heeren:

- G. Y. FOKKINGA
- J. REMMELTS
- E. KSELIK
- K. H. NOORDHOFF
- J. VERHEY VAN WIJK.
- H. C. ZWAHLEN

Namens den Senaat,
B. W. VAN DER VLUGT,
Secretaris.

VAN ONDER DE KRONEN

In de Algemeene Vergadering van 27 Januari 1947 is aangenomen de Dispensatie van Hoofdstuk IX. art. 4 teneinde leden van bevriende Societeiten in Militaire dienst, in staat te stellen voor een periode langer dan een maand geïntroduceerd te worden.

Alsmede het volgende Bestuursbesluit:
Leden, in militaire dienst zijn de eersten van de maanden October, December, Februari en Mei een termijn van f 3,— verschuldigd.

Namens het Bestuur,
J. H. KEIJZER,
Secretaris.

Alleen plannen bij de vleet
Helpt de kindertjes niets

Pardon
Les sons
du Bourdon
font le fond

Met vreugde neemt de Redactie het volgende over uit de publicaties der Technische Hoogeschool:
Geslaagd ir.-examen civiel-ingenieur: R. A. BRZESOWSKY.
De Commissie tot Redactie van het Officieel Orgaan van het D.S.C. „De Spiegel” heeft met vreugde kennis genomen van het voornemen van haar Eerelid,
den Heer R. A. BRZESOWSKY
om met Mejuffrouw C. G. HEERMA VAN VOSS in het huwelijk te treden en biedt haar warme gelukwensen aan, ook namens de C.S.

VEREENIGINGEN

Brekend met de gewoonte om het jaarlijksche Concert, in de Doelen te houden heeft het Bestuur van het Gezelschap besloten dit jaar de jaarlijksche uitvoering te doen plaats hebben in de Riviera Hal in Rotterdam En wel mede in verband met

Hoe Ekker hoe Ekker!
Maak plannen voor versiering

het Lustrum van de Societeit Phoenix eerst in de tweede helft van Maart.
Door het Bestuur zal gezorgd worden voor vervoer naar en van Rotterdam, terwijl tevens voor een beperkt aantal personen gelegenheid zal worden geschapen in de naaste omgeving van de Riviera-hal te dineren. Juist tengevolge van

deze beperkte ruimte zal reeds bij de voorverkoop moeten worden opgegeven of hiervan gebruik zal worden gemaakt. Met het Bestuur van de Sociëteit Phoenix werd overeengekomen dat een gedeelte van de kosten door middel van de Sociëteits-rekening kan worden betaald, zodat slechts f4.- per souperkaart à contant zal behoeven te worden afgedragen. Deze voorverkoop zal worden gehouden op 20 en 21 Febr. op de Sociëteit. Slechts zij die voor 15 Febr. lid waren van het Gezelschap zullen in de gelegenheid worden gesteld deze uitvoering te bezoeken. Latere opgaven worden naar volgorde van binnenkomst behandeld.

Namens het Bestuur,
J. F. INGEN HOUSZ,
Secretaris.

**Studenten Caroussel Vereniging te Delft.
Feestavond.**

Op 21 Februari 1947 in de Tattersall-manege Kanaalweg 76 te Schevingen. (te bereiken met lijn 8).

Programma.

- 17.30 Receptie van het Bestuur.
- 18.15 Openingsnummer van het Bestuur.
Lintenroof (Jeu de Roses).
Springnummer.
Zadelrace.
Pauze.
Licht Springconcours.
Hoedenoerlog.
- 22.15 Sluiting.
- 24.00 Souper op de Sociëteit „Phoenix”.

Alle leden van de S.C.V. worden verwacht. Eerstejaars, U bent allen lid. Aan de Lintenroof, de zadelrace, het lichte springconcours en de hoedenoerlog kunnen ook ongevoefde leden deelnemen. (Inschrijfgeld per nummer f 1,50).

De totale kosten inclusief het Souper na afloop bedragen f 7,50.

Namens het Bestuur,
J. E. WATERMAN,
Secretaris.

Op de aanstaande Nationale Feestdag verlenen zoo veel mogelijk leden van het Delftsch Studenten Corps steun aan de Nationale Actie ten bate van hen, die in Indië vertoeven; de

NIWIN

Voor de, op de Nationale Feestdag te houden collecte kunnen bussen afgehaald worden aan het St.-Agathaklooster. Het overige wordt aan eigen initiatief overgelaten. Voor de club, die op de beste wijze de NIWIN-gedachte verspreidt, wordt een kruik met inhoud uitgelooft!

Namens het Delftsche NIWIN-Comité,

W. H. L. van Helsdingen

H. Hupkes

J. H. Uiterwijk

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagenschap: J. T. POST

VROUWJUTTELAND 4 DELFT - TELEFOON 92

Voorheen en thans:

*„Wij in de Spiegel
en U bij Oliemans”*

N.V. BRANDSTOFFENHANDEL

VOORHEEN **B. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 23 - Telefoon 144 - Delft

Stoomblekerij
Chemische Wasscherij

„OZON”

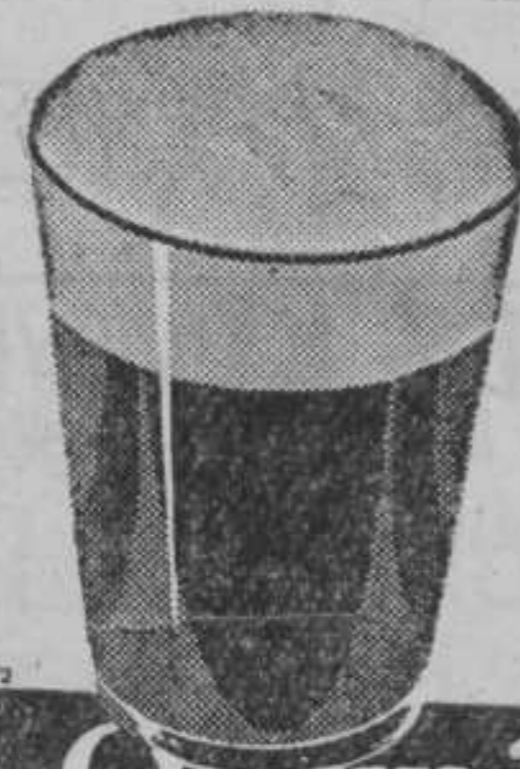
Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

Fotograaf...

KOORNMARKT 72

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

Bloembinderij „Floral Art”

Binnenwatersloot 11

Telefoon 980

Delft

Joh. Gerbrands

OUDE DELFT 180 A
TELEFOON 624
DELFT

**SPECIAAL
HEERENKAPPER**

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Den Haag.

Dr J. Deknatel, Wiskunde voor P₁ en P₂,
Botaniestraat 10, Delft

H. A. Lauwerier, Wiskunde voor P₁ en P₂,
Lindestraat 2, Den Haag.

Ir F. Algie, Mechanica en Electrotechniek,
Westerlookade 16a, Voorburg, Tel. 779092 (Den Haag).

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.